Ч. 3. Четвер 19 (6) січня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справи парляментарні. — Справа італїяньского університету. — Сербія і Болгария а Туреччина. — Внутрішні відносини в Росиї. — Російско-японьска війна.)

Президент міністрів др. Гавч конферував оногди через довший час з маршалком ческого сойму кн. Лобковичем і ческим намістником ґр. Куденгове. Сими днями має ся відбути конференция президента міністрів з членами німецкого комітету екзекутивного, котрий при кінци сего тиждня скличе німецкий клюб на засїдане в цїли зложеня звіту о конференциях з дром Гавчом. Дня 23 с. м. відбуде ся засїдане парляментарної комісиї ческого клюбу а дня 24 с. м. повне засїдане ческого клюбу.

В справі італїяньского університету оголосив бар. Мальфатті в італїяньских часописях, що в розмові межи ним і его товаришами а президентом кабінету не було бесїди о тім, щоби правительство мало намір перенести італїяньский університет до котрогось з міст в полудневім Тироли.

З Білграду доносять, що оногди напали Болгари недалеко сербскої границї на сербского сьвященика Ташко і побили его. Вість та викликала в Сербії велике роз'ярене, а „Београдске Новине“ пишуть, що в виду такої провокациї Серби мусять думати о пімсті, котра буде страшна для Болгарів. О якійсь дружбі серед таких обставин не може бути й бесїди.

В цїлій Сербії настало велике занепокоєнє з причини ворохобничих рухів в Македонії і внутрішної орґанїзациї, котру болгарске правительство піддержує зовсїм отверто. Хоч межи Софією а Білградом суть нїби то дружні відносини, то все-таки становище Болгарии в македоньскій справі непокоїть Сербів у великій мірі, тим більше що майже що дня надходять вісти, що болгарскі ватаги убили тут або там якого Серба. Сербске правительство робило вже кілька разів представленя в сій справі в Софії але заєдно без успіху; длятого постановлено тепер вислати ноту до держав, жадаючу охорони сербского населеня від нападів болгарских ватаг. Кажуть, що Порта годить ся на сей крок Сербії і зажадає зі своєї сторони европейскої дипльоматичної пресиї.

Чутка о уступленю російского міністра справ внутрішних кн. Сьвятополк-Мірского не втихає і єсть вже рішучо постановлена, хоч димісия наступить може аж за кілька недїль. Мірский піде на Кавказ, але не зараз, бо цар ще не рішив ся, кого має назначити его наслїдником. О кандидатурі Віттого — як о тім доносить кореспондент берлиньского Tageblatt-у. не може бути й бесїди, бо она тепер в найвисших верховодячих кругах просто неможлива, а відтак і сам Вітте не приняв би сего становища, бо уважає то за пониженє для своєї особи. Говорять також о кн. Оболеньскім, теперішнім ґен.-ґубернаторі Фінляндиї, але й се річ непевна.

По димісиї ґен.-ґубернатора вел. кн. Сергія і поліцмайстра Трепова цїла Москва відотхнула. Безпосередною причиною димісиї Трепова була слїдуюча подія: Ґен.-ґубернатор, — а се характеристична річ, що місто піддають під власть достойника, котрий стоїть понад законами — казав замкнути з якоїсь причини в дорозї адміністративній — значить ся без нїякого процесу і законної причини якесь бюро для посередництва служби. Властитель бюра не міг запізвати ґенер.-ґубернатора, великого князя, бо сенат такої жалоби не приймив би, отже запізвав старшого поліцмайстра Трепова, а сенат засудив его на заплату пошкодованому 35.000 рублїв. В виду того мусів Трепов уступити.

Про залогу, яка була первістно в Порт Артурі, не можна було ще й доси довідати ся

---

3)

ТАНЦЮЮЧІ ЛЮДИ.

Трете з нових оповідань Шерльока Гольмса.

(З англійского — Конана Дойля).

(Дальше).

Зі старої сьвітлицї з високими вікнами і дубовим помостом зроблено зараз судову салю. Гольмс засїв собі на великім старосьвітскім дїдуневім кріслї, а его неумолимі очи лиш сьвітили ся єму в его вистрашенім лици. Я міг вичитати з него лиш крішку постанову, що готов пожертвувати житє тому доходженю, доки би аж его клїєнт, котрого він не міг виратувати, не був помщений. Хорошенький інспектор Мартін, старий сїдоглавий лїкар сільский і здоровенний сільский полїциян були прочими членами сего дивного трибуналу судейского.

Обі женщини розповіли свою історию досить ясно. Они спали а їх розбудив якийсь гук, по котрім слїдував другий. Они спали в припираючих до себе комнатах а кухарка Кінг вбігла зараз до служниці Савндерс. Відтак зійшли обі сходами на долину. Двері від комнати, що служила панови Кубітови за канцелярию, стояли отвором, а на столї сьвітила ся сьвічка. Їх пан лежав посеред комнати лицем до землї. Він був неживий. Близько вікна сидїла скулена пані, а головою сперла ся була на стїну. Она була страшно зранена, а одна половина еї лиця була цїла червона від крови. Она тяжко віддихала, але не могла говорити. Як сїни так і комнати були повні диму з пороху і чути було порох. Вікно було зовсїм певно зачинене і від середини замкнене на засувки. Обі женщини зізнавали зовсїм згідно що до сего. Они післали зараз по доктора і по полїцию. Відтак занесли свою зранену паню при помочи візника і наймита від коний до еї комнати. Обоє, она і еї чоловік спали на своїх ліжках. Она була зовсїм убрана, а він мав шляфрок верх нїчної одежи. В канцеляриї нїхто не рушив нїчого. О скілько они знають, то межи супругами не було нїколи суперечки. Они уважали їх завсїгди за дуже згідливу пару.

То були головні точки зізнань обох служниць. На питане інспектора Мартіна відповідали они рішучо, що всї двері були від середини замкнені і що нїхто не міг був втечи з хати. На одно питане Гольмса пригадали собі обі, що зачули запах пороху аж в тій хвили, коли вийшли із своїх комнат на поверх. — Отсей факт поручаю особливо вашій увазї — сказав Гольмс до свого товариша по фаху. — А тепер, гадаю, що нам вже пора зробити основну ревізию в комнатї.

Тота канцелярия або бібліотека, як еї також називали, показала ся малою комнаткою, заложеною з трох боків книжками і з столом до писаня перед звичайним вікном, що виходило на город. Ми звернули насамперед увагу на тїло нещасливого сквайра, котрого велика стать лежала розтягнена впоперек тої комнати. Одїж була на нїм в неладї і показувала, що він схопив ся був живо зі сну. Хтось стрілив до него кулею з переду а она пробивши серце, застрягла єму в тїлї. Після ореченя лїкаря мала пані Кубіт слїди пороху на лици, але на руках не було нїяких.

— То, що на руцї нема нїяких слїдів, не має нїякого значіня, а як би були, то се значило би дуже богато — сказав Гольмс. — Коли порох із зле вложеного патрона не присне случайно взад, то можна стріляти богато разів і не буде слїду. Я би предкладав, щоби тепер тїло пана Кубіта вже забрати. Правда, пане доктор, що ви ще не знайшли кулї, котра зранила паню Кубіт?

— Заким знайде ся, треба би зробити важку операцию. Але в револьвері є ще чотири патрони. Два вистрілено і є двоє поцїлених, так що на кождого припадає по одній кули.

— Так би здавало ся — сказав Гольмс.— А може ви могли би також щось сказати про ту кулю, котра очевидно поцїлила рами вікна?

Він нараз обернув ся, а его довгий тонкий палець показав на дїру, що була проверчена простїсенько крізь долїшну раму вікна на цаль повисше долїшної дошки у вікнї.

— Бігме! — відозвав ся інспектор. — Як ви то добачили?

— Бо я за тим дивив ся.

— Дивна річ — сказав лїкар; — таки ваша правда, пане. Коли так, то ще хтось третий стрілив, отже мусїла бути ще й трета особа. Але як би то могло бути і як би той третий втік?

— То загадка, котру нам тепер треба відгадувати — сказав Шерльок Гольмс. — Ви

докладно. Тепер доносять з Порт Артура до анґлійских ґазет, що там було в самім початку 55.000 мужа а то сухопутного войска, моряків і цивільних урядників. З того погибло або умерло внаслідок недуги 200 офіцирів і 10.000 мужа; в неволю дістало ся 878 офіцирів і 28.500 вояків і моряків. В шпиталях знаходить ся 14.000 ранених і недужих а 5000 російских робітників перевезено до Чіфу.

З Петербурга доносять яко чутку, що на найвисшій раді военній постановлено в як найкоротшім часі утворити армію в силі 300.000, котра мала би раз на завсїгди заняти Корею. Командантом тої армії має стати ґен. Кавльбарс. Здає ся, що ся чутка пущена лиш на піддержанє духа в Росії.

Новинки.

Львів, дня 18-го сїчня 1905.

— **Іменованя.** Ц. к. краєва рада шкільна іменувала Івана Горбаля, б. учителя низшої школи рільничої в Городенції, заступником учителя для науки господарства в мужескій учительскій семінарії в Тернополи.

— **С. Е. п. Віцепрезидент** краєвої Дирекциї скарбу др. Коритовский виїхав на кілька днів до Відня.

— **Йорданьске богослуженє** у Львові відправить ся сего року не, — як доси бувало, — в Успеньскій церкві а в новій просторій Преображеньскій.

— **Загальні збори** „Руского Товариства педагоґічного у Львові“ відбудуть ся дня 2 н. ст. лютого в четвер о год. $9^{1}/_{2}$ рано в клясї V руско гімназиї у Львові (Народний Дім).

— **Зелїзнича катастрофа.** Дирекция північної зелїзницї оповіщує: Між стациями Бернгардсталь-Гогенав на шляху Відень-Берно зломила ся шина і в наслідок того вискочила із шин льокомотива і чотири вози посшішного поїзду, котрий дня 16-го с. м. о годинї 8-ій вечером відійшов з Берна. Шістьох подорожних есть тяжко, а 17 легко ранених. З Люнденбурґа і з Відня виїхали сейчас ратункові поїзди. Ранених по заосмотреню лїкарями, відвезено окремим поїздом до Відня. Робітники працюють коло усуненя перепони.

— **Земля на продаж.** Від Калуша пишуть: В селї Кропивнику, 5 кільом. від Калуша і стациї зелїзницї, є на продаж реальність по пок. Прок. Кушлику. Складаєсь она з хати і господарских будинків, саду і около 15 моргів скомасованої доброї землї; в тім є $3^{1}/_{2}$ морга сїножати і лїса, а $11^{1}/_{2}$ морга ріллї з садом. Реальність находить ся в середині села при головнім битім гостинци, так, що хата дуже надає ся на крамницю. Хто хотїв би купити сю реальність, нехай зголосить ся о близші поясненя до о. Січиньского, пароха Вістової (почта в місци).

— **Репертуар руского театру.** Четвер, 19 сїчня, представленє пополудневе, цїни місць знижені: „Відьма“, фантастична оперета в 5 відслонах Яновскої, музика М. Лисенка. Початок год. 6-та. — Субота дня 21 сїчня, третий раз, гостинний виступ тенора п. Гаека: „Продана Наречена“, опера в 3 дїях Ф. Сметани. — Недїля, дня 22 сїчня: „Шельменко деньщик“, комедия в 5 дїях Гр. Квітки. — Вівторок, дня 24 сїчня, перший раз: „Катерина“, опера в 3 дїях Н. Аркаса.

Виділ Буреи ім. св. Онуфрия в Ярославі устроює дня 7 лютого с. р. вечерок з танцями на дохід сеї бурси в великій сали „Сокола“. Запрошеня в тих днях розсилає ся, а хто би не одержав, зволить звернути ся до Виділу. Вечерки ярославскі до тепер тїшили ся поводженєм під кождим зглядом завдяки ласкавій участи П. Т. Публики. Виділ має надію, що і сим разом наша П. Т. Публика так місцева як і замісцева зволить своєю присутностию звеличати сей вечерок і через се подасть можність нашій бідній бурсї придбати жменю сотиків. Вправдї бурса наша має вже свою величаву хату, але се дитина в повитю, котра потребує ще опіки і помочи, щоби могла станути на сильних основах і служити за приют для найбіднїйших а потребуючих. Виділ не має слів подяки для П. Т. Добродїїв, котрі зволили причинити ся до поставленя сего дому для бурси, однак мимо щедрих жертв, які вплинули в часї будови, а котрі виносили 6.646 К. бурса наша має ще довгу 31.500 К, позаяк цїла будова з місцем коштувала 43.615 К 16 с. Сума поважна, на котрої покрите потреба річно около 2.800 корон. А звідки-ж се взяти? Цїла наша надія в Бозї і жертволюбности П. Т. наших Родимцїв! Тому віддаючи і на дальше нашу ярославску молоденьку бурсу ласкавій опіцї П. Т. нашої жертволюбної Публики, уклінно просимо о як найчисленнїйшу участь на маночім відбути ся вечерку. — За виділ Бурси ім. св. Онуфрия. Ярослав в сїчни 1905. О. І. Хотинецкий, предсїдатель: о. К. Хотинецкий, секретар.

— **Нещастна пригода.** На зелїзничім двірци в Самборі лучили ся оногди прикра пригода. В часї уставлюваня особового поїзду до Стрілок, старший пересувач возів, Іван Мазур, упав під колеса одного воза, котрі відтяли єму обі ноги. Тяжко раненого перенесено сейчас до шпиталя, де небавом помер, полишаючи вдову і двоє малих дїтий.

— **Великий страйк** вибух в копальнях в Вестфалії. Число страйкуючих углекопів виносить до тепер 70.000 людий. Рівночасно устроїли страйк робітники в кількох відділах фабрики Круппа в Ессен. Між страйкуючими робітниками і тими, що не прилучили ся до страйку, приходить часто до поважних спорів і бійок.

— **Кровавий поєдинок на сценї.** З Льондона доносять: В четв... з часї оперового представленя „Фавета“ в Ф...ролі лучила ся кровава пригода. Перебуваюча на ...стинних виступах француска дружина театральна грала саме „Фавета“. В поєдинковій сценї співак Дібон, котрий грав брата Маргарети, Валент..., ударив з цілою силою на свого противника, актора Біля. Напади, що тревали кілька хвил..., були дуже напасні, однако то не дивувало пу...блику, котра гадала, що артисти представляют... сцену з житєм. Аж коли трисла кров з чола Біля, зробила ся велика метушня. Актори із за кулїс кинули ся на борючих ся і розділили їх. На сали богато видців помлїло. Представленє перервано, бо Біля, досить тяжко раненого, треба було перенести до ліжка. Причина тої борби біля ... незвістна. Однако здає ся, що розходило ся ... о артистку, що грала Маргарету.

пригадуєте собі, пане інспектор Мартін, як служниці говорили, що они зараз зачули запах пороху, коли вийшли із своїх комнат і що я тоді зазначив, що се есть дуже важна точка.

— Так, пане. Але признаю ся, що я не міг вас зовсїм порозуміти.

— Я припускав, що підчас того, коли стріляно, вікно і двері комнати були отворені. Инакше дим з пороху не міг би так скоро розійти ся по цїлій хатї. До того треба було продуву в комнатї. Але все-таки двері і вікно мусїли бути лиш короткий час відчинені.

— Якже ви то докажете?

— Бо сьвічка не капала.

— Знаменито! — відозвав ся інспектор — знаменито!

— А що я мав ту певність, що вікно підчас тої сумної події було отворене, то менї впало на гадку, що мусїла бути ще якась трета особа, котра стояла поза тим отвором і крізь него стріляла. Кождий вистріл такої особи може поцїлити рану від вікна. Я придивив ся а там таки дїйстно був слїд від кулї.

— Але як відтак замкнено і як єго засунено?

— Першим інстинктовним дїлом жінки мусїло бути замкнути і засунути вікно. Але — а то що?

А то була дамска портмонетка, що лежала на столї, хороша, мала портмонетка з крокодилевої шкіри, зі срібними оковами. Гольмс отворив єї і витряс з неї, що там було. Показало ся, що в ній було двайцять банкнотів анґлійского банку по пятьдесять фунтів під ґумовою опаскою — більше нїчого.

— То треба сховати, бо оно придасть ся до процесу — сказав Гольмс, коли віддавав портмонетку з єї змістом інспекторови. — Тепер же треба ще виснити, звідки взяла ся тота трета куля, котрою хтось очевидно із середини стрілив, бо в дереві виломили ся трісочки з противного боку. Я хотів би ще раз поговорити з кухаркою Кінґ. Ви казали, пані Кінґ, що вас пробудив якийсь голосний гук. Коли ви то казали, то додали, що той гук здавав ся вам голоснїйший як другий.

— Так, пане, той гук розбудив мене і трудно осудити, який він був. Але менї здавало ся, що був дуже голосний.

— А може то були два вистріли, даних рівночасно, як гадаєте?

— Дїйстно не можу того сказати.

— А менї здає ся, що то без сумнїву так було. Менї видить ся, пане інспектор, що ми вже все розвідали, що в сїй комнатї можна було розвідати. Коли ваша ласка, то ходіть зі мною. Роздивім ся, що можна довідати ся в городі.

Грядка з цьвітами доходила аж під вікно тої канцелярії чи бібліотеки і ми всї аж крикнули, коли прийшли близше до неї. Цьвіти були подоптані а на мягкій земли видко було всюди слїди ніг. То були великі мужескі ноги з особливо довгими кінцями пальців. Гольмс троцив як гончий пес за пострїленою птицею в траві і листю довкола. Відтак з голосом вдоволеня схилив ся він і здоймив з землї малу металеву цївочку.

— Я то собі гадав — сказав він. — Револьвер мав прилад до викидуваня а ось і третий набій. Я гадаю дїйстно, пане інспектор, що наше дїло вже скінчене.

На лици провінціонального інспектора видко було глубоке здивованє, що доходженя Гольмса так борзо і знаменито поступали. Зразу брала єго охота боронити свого становища, але тепер так він вже подивляв зручність Гольмса, що вже не питав нїчого, лиш ішов всюди, куди Гольмс єго вів.

— На кого маєте підозрінє? — спитав він.

— О тім поговоримо пізнїйше. Єсть ще більше точок в сїй справі а я вам не міг ще всїх пояснити. Але, коли я вже так далеко зайшов в сїй справі, то буду найлїпше поступати дальше після моєї власної гадки, а опісля виясню всю справу.

— Як ваша воля — пане Гольме; — коби ми лиш дістали в свої руки того чоловіка.

— Я не хочу нїчого потайком робити, але в сїй хвили не можливо зацукати ся в довгі і запутані поясненя. Всї нитки сеї справи маю в своїх руках. Навіть як би отся женщина нїколи не прийшла до памяти, то ми могли би все то, що стало ся сеї ночи, так уложити, як то дїйстно було, і довести до того, щоби суд видав справедливий вирок. Передовсїм хотїв би я знати, чи тут в сусїдстві есть якась гостинниця, звістна під іменем Ельрідже.

Треба було знов переслухувати всю службу, але нїхто не чув такого імени. Наймит відконий розяснив справу, пригадавши собі, що кілька миль звідси в сторонї як Ест-Рустон жиє якийсь фермер, що так називає ся.

— А то самотна ферма?

— Дуже самотна, пане.

— Може там її не чули нїчого о тім, що тут стало ся сеї ночи?

— Може бути, що не чули.

Гольмс призадумав ся на хвильку а відтак на єго лици появив ся якийсь дивний усьміх.

— Сїдлай коня, хлопче — сказав він. — Поїдеш та повезеш карточку до ферми Ельрідже.

Він вийняв з кишенї всїлякі кусники паперу з танцюючими людьми. Поставивши їх перед себе, працював він якийсь час при столї в бібліотецї. Наконець дав лист наймитови з тим, щоби він віддав єго тому, до кого адресований, та наказав, щоби він не відповідав ні-

— **Цїна збіжа** у Львові дня 17 січня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·70 до 8·75; жито 6·70 до 6·85; овес 7·— до 7·25; ячмінь пашний 6·25 до 6·75; ячмінь броварний 7·25 до 7·60; ріпак 10·50 до 10·75; льнянка —·— до —·—; горох до варення 8·50 до 10·—; вика 7·58 до 7·75; бобик 6·80 до 7·—; гречка 7·50 до 7·80; кукурудза нова 8·50 до 8·75; хміль за 56 кільо 230·— до 240·—; конюшина червона 65·— до 85·—; конюшина біла 50·— до 65·—; конюшина шведска 65·— до 75·—; тимотка 24·— до 28·—.

Телеґрами.

Відень 18 січня. Fremdenblatt заперечує вість подану часописями о набутю стацїї вуглевої на індийских водах для австро-угорскої военної і торговельної маринарки.

Париж 18 січня. З Марсилїї доносять, що там лютила ся велика буря і було богато нещасливих случаїв на мори. Шкода значна.

Ессен 18 січня. Загальне число робітників в копальнях над рікою Рун (в Німеччині, де тепер вибух великий страйк), виносило дня 30 вересня м. р. після урядових виказів 268.000. Синдикат вуглевий подає до відомости, що внаслідок страйку не буде міг додержати речинця достави вугля.

Петербург 18 січня. До часописи „Запад. Голос“ доносять з Москви: Виновник замаху на ґенер. Трепова числить 17 лїт, називає ся Полторацкий і єсть вихованком торговельної школи Морозова. Він має брата студента виданого з Москви. Кулї, котрими стріляв, були затроєні.

Білград 18 січня. Заносить ся тут на нову кризу кабінетову, а то в наслїдок непорозуміня межи мінїстром війни а мінїстром фінансів в справі нової позички.

Токіо 18 січня. З Мукдену доносять, що Росияни приготовляють все до нової офензиви на правім крилї. Войска російскі посувають ся заєдно наперед, сиплють шанцї і копають окопи стрілецкі.

Наґасакі 18 січня. Пароход „Австралія“ виплив вчера на широке море і повіз ґенерала Штесселя з женою і 565 Росиян, між тими 245 офіцирів.

НАДІСЛАНЕ.

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6 42, 7 30, 11·45 рано, 3 00, 4 30 і 5 [illegible] по полудня, 7 54 і 8 59 вечером (до 11/9 вкл.

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудня, 9 [illegible] вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10 10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 1[illegible] вкл. що неділї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9 30 і 10 50 перед полуднем, 1 05, 3 35 і 5·05 по полудня, 7 05 і 8 [illegible]4 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 1[illegible]/9 вкл. в неділї і сьвята).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

чого, коли би його випит[illegible]вали. Я подивив ся на лист зверха а він бу[illegible] написаний якимсь розлїзлим, неправильним по[illegible]черком, дуже неподібним до звичайного докладного Гольмсового письма. Він був заадресований до пана Абе Сляней, Ельріджес ферма, Ест-Рустон. Норфольк.

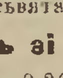
— Я гадаю, пане інспектор — відозвав ся Гольмс — що ви би добре зробили, як би зателеґрафували по ескорту, бо коли мої обчи[illegible] добрі, то будете могли відставити до повітової вязницї дуже небезпечного арештанта. Той хлопчище, що має зав[illegible]зти отсю карточку, міг би без сумніву надати і вашу телеґраму. Коли по полудни відходить який поїзд до Льондону, Ватсоне, то ми могли би ним поїхати, бо я маю докінчити важну хемічну розбірку, а се слїдство доходить дуже борзо до кінця.

Коли хлопець поїхав з карточкою, Гольмс поучив службу, що мають робити. Коли би хтось приїхав і допитував ся за панею Гільтон Кубіт, то щоби они нічого не казали, що з нею стало ся, лиш щоби запросили гостя до комнати. Він наказав їм, щоби поступали як найповажнїйше. Наконець завів нас до гостинної комнати і сказав нам, що справа не спочиває вже в наших руках і що ми, як можемо, мусимо сей час перебути, а[illegible] побачимо, що ще нас жде. Доктор пішов бу[illegible] до своєї пацієнтки і лиш інспектор та я оста[illegible] ся з ним.

— Я гадаю, що мож[illegible] вам помочи перебути яку годину в займа[illegible]чий і пожиточний спосіб — сказав Гольмс прис[illegible]увши своє крісло близше до стола і розложивши на нїм перед собою всїлякі папери, на котрих були нарисовані фантастичні образки танцюючих людий. — А що до тебе, мій друже Ватсоне, то я повинен відвдячити ся тобі за то, що я твоєї природної цїкавости доси не заспокоїв. Для вас, пане інспектор, може цїла ся подія бути доброю фаховою наукою. Мушу вам передовсім розповісти всї тоті цїкаві обставини, які вяжуть ся з давнїйшими нарадами пана Гільтон Кубіта зі мною у мене дома при улици Бакер-Стріт.

— Тут розповів він все то, що ми тут вже розказали. — Маю тут перед собою рисунки, з котрих можна би сьміяти ся, як би не були стали ся початком так сумної подїї. Я знаю ся на всїляких формах тайного письма та й сам написав малу книжочку в сїй справі, в котрій розбираю 160 всїляких тайних азбук. Але признаю ся, що се для мене щось зовсїм нового. Цїль тих, що видумали ту азбуку, була очевидно тота, укрити, що тоті знаки передають якусь звістку і нїби то лиш удати, що то якась проста мазанина зроблена якнебудь дїтьми.

Коли я вже здогадав ся, що тоті знаки служать замість букв, і ужив тих правил, які нам помагають при всїлякого рода тайних письмах, то відгадане було досить легке. Перша звістка, яку менї предложили, була так коротка, що менї годї було щось більше зробити, як сказати досить певно, що знак

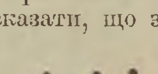

поставлений за букву E

Як побачите, єсть E найзвичайнїйшою буквою в анґлїйскій азбуцї і оно приходить так часто, що навіть в короткім реченю можна єго найчастїйше знайти. З пятнайцять знаків в першій звітцї були чотири однакові. Була отже причина написати за них E. То правда, що в поодиноких случаях тоті фіґурки мали хоруговки; але з того, як тоті фіґурки були розділені, можна було здогадувати ся, що їх уживано, щоби реченє розділити ними на слова. Я то приняв за здогад і записав, що буква E була значена знаком.

Але тепер настала дїйстна трудність. Порядок анґлїйских букв по E не єсть зовсїм ясно означений і якась перевага, яка показує ся в пересїчи задрукованого аркуша, може в короткім реченю инакше показати ся. Загально сказавши суть букви T, A, O, I, N, S, H, R, D і L впорядковані після того, як они найчастїйше приходять. Але T, H, O і I приходять майже однаково часто і прийшлось би надармо пробовати всяку комбінацию, аж можна би знайти якесь поясненє. Я чекав длятого на новий матеріял. Підчас моєї другої розмови з паном Кубітом, предложив він менї инші два реченя і одну звістку, котра — длятого, що в нїй не було хоруговки — здавалась бути одним словом. Отже в тім однім слові мав я вже оба E яко другу і четверту букву одного слова зложеного з пять букв. То могло значити *„sever“* або *„lever“* або *„never“*. Нема сумнїву, що се послїдне слово *„never“* (нїколи) яко відповідь на завізванє єсть найімовірнїйше. А обставини вказували на то, що то була відповідь, котру писала женщина. Принявши то за найвідповіднїйше, можемо сказати, що знаки

означають букви N, V і R.

(Конець буде).

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).